

AŞIK VEYSEL (Şatıroğlu)(1894-1973)

Sivas'ın Şarkışla ilçesine bağlı Sivrialan Köyü'nde doğdu. Yedi yaşında iken çiçek hastalığına yakalanarak gözlerini kaybetti. Babasının telkiniyle saz çalıp şiir söylemeye başladı. Ahmet Kutsi Tecer'in yardımıyla yurt çapında tanındı. Köy Enstitülerinde halk türküsü öğretmenliği yaptı. TBBM tarafından özel bir kanunla kendisine maaş bağlandı. Halk şiirinin başarılı örneklerini verdi. Şiirlerinde dünyanın geçiciliği, ölüm, kardeşlik, birlik-beraberlik ve sevgi gibi temaları işledi. Şiirleri, Dostlar Beni Hatırlasın adı altında bir kitapta toplandı.

Şiirlerinden örnekler

GÖNÜL BİR GÜZELİ SEVMİŞ

Gönül bir güzeli sevmiş ayrılmaz
Dolanır peşinde çoban misâli
Hiç kimse bu derdin dermânın bilmez
Azmış yaraları perişan hali
Lokman çâre bulmaz yoktur Eflâtun
Yârdan ayrılması ölümden çetin
Elde endaz ettim bu aşkın atın
Terkettim sılayı vatanı ili
Ferhat Şirin için kestiği taşlar
Benim senin için döktüğüm yaşlar
Seni yaksın beni yakan ateşler
Yaktı bu sinemi savruldu külü
Arılar bal için bekler petekler
Alır her çiçekten verir emekler
Mecnun Leylâ için pınarı bekler
Ben de bir yâr için olmuşum deli
Evvelden var idi bu sevda bende
İlikte damarda cesette canda
Ölünce hû çeksın kemiğim sinde
Dünyâda durunca Veysel'in dili

DERTLERİMİZİ SIKINTILARIMIZI BIRAKIP BİRAZ DA GÜLELİM

Din dersinde: Öğretmen yeni başladığı sınıfta öğrenciyi kaldırmış.

-Adın ne senin evladım?

- Kevser öğretmenim

Ne güzel isim, Oku bakalım kevser suresini..Öğrenci sureyi ezbere okumuş

-Aferin evladım, ağzına sağlık..

- Senin adın ne evladım?

- Fatih öğretmenim..

Çok güzel isim, Oku bakalım fatiha suresini demiş,Öğrenci ezbere okumuş.

- Aferin evladım, ağzına sağlık..

Öğretmen birde bakmış, bir çocuk masanın altına saklanmaya çalışıyor.

- Evladım kalk, adın ne senin?.. demiş..

- Yasin öğretmenim, ama arkadaşlar bana kısaca Süphaneke derler :):)

FIKRA

Soyguncunun biri bir bankaya girmiş. Çekmiş silahını havaya ateş etmiş. Herkesin yere yatmasını... istemiş. Kasalardaki paraları toplamış ve kapiya doğru yönelmiş. Tam çıkacakken oradaki bir adama sormuş: "Beni gördün mü?" ...Adam şaşkınlıkla "Evet gördüm." deyince çekmiş tabancasını adamı alından vurmuş. Tam tekrar kapiya hamle etmiş ki; kapının yanında bir karı koca duruyor. Adama sormuş: "Beni gördün mü?" Adam gayet soğukkanlı bir şekilde yanıtlamış: "Valla ben hiçbir şey görmedim, ama benim hanım gördü galiba 😊"

FIKRA

Bir gün papaz Trabzona gider ve kiliseyi aramaya başlar. Yolda bir çocuk görür ve sorar: evlat kilise nerede? Çocuk tarif eder ve papaz; sen iyi bir çocuğa benziyorsun yarın gel sana cennetin yolunu tarif edeyim der. Çocuk; laa sen daha kilisenin yolunu bilmiysun cennetin yolunu ne bilecesun?!

HAMSI YEDUKTAN SONRA HELVA DA YİYECESEN Kİ, "HAMSI ÖLDÜĞÜNİ ANLASUN"

Bir Laz Atasözü

Mantık evliliği yapınca ne olacak? Kocanla oturup satranç mı oynayacaksınız?!

Resim: Şişli Çiğdem

SAHİBİNDEN SATILIKTIR

Fiyat : 300 TL
Model : 2006
KM : 3700
Yakıt Tipi : Saman, Ot
Yakıt Tüketimi : 100 Km / 1 Kg Saman
Aksesuar : Eğer Yular
Güç : 0,5 Hp

Eşek resimde görüldüğü gibi olup herhangi bir arızası yoktur. Alacak arkadaşlara şimdiden hayırlı olsun. Fiyat cazip olup pazarlık yapılmayacaktır.

NOT: SEMER RUHSATA İŞLİ DEĞİLDİR. 2013 TEMMUZ AYINA KADAR MUAYNE İSTEMEZ...

DUVAR YAZISI

Bizde Geri Vites YOK!
Gerek Görürsek İlerden Döneriz.

Çocuk İle Bütün

ÇİÇEKLER

Yargıç, karşısındaki kadına baktı önce... 80 yaşlarında bir nine... sonra biraz geride, ellerini bağlamış adama... aynı yaşlarda bir dede... Kadına döndü yargıç :”Anlat teyze, neden boşanmak istiyorsun?” Yaşlı kadın beyaz başörtüsünü sıvazlayıp konuşmaya başladı kısık sesiyle: “–Bu herif yetti gayrı, elli yıldır bezdirdi hayattan. Bizim bir sedef çiçeğimiz vardı, çok sevdiğim. O, bilmez. 50 yıl önce, onun bana verdiği çiçeklerin arasından bir daldan kök almış tohumlamıştım...” Sustu yaşlı kadın. Sesine bir hüznün çöktü, maziye hatırlamaya başladı: “Yavrumuz olmadı, sedefimi çocuk bildim, öyle büyüttüm. Sonra bir gün..kurumaya başladı sedef. O zaman adak adadım. Her gün sabaha karşı, güneş doğmadan bir tas suyla sulayacağım diye. “İyi gelir !” dediler, sedef çiçeğine. 50 yıl oldu, bu herif bir gece kalkıp da ” Sulayayım !” demedi. Ta o geceye kadar. O gece takatim kesilmiş, uyuyakalmışım. Su veremedim çiçeğime. Böyle bir adamla 50 yıl geçirdim işte. Hayatımı, umudumu, her şeyimi verdim... Ondandır hiçbir şey göremedim. Bir kerecik olsun benim bildiğim görevlerden birisini yapmasını bekledim.” Yaşlı kadın yutkundu. Kararını çoktan vermiş gibiydi: ” Onsuz daha iyiyim Hakim Bey !Yemin ederim...” Yaşlı adama döndü yargıç, soran gözlerle: “Bir diyeceğin var mı baba?” Derin bir iç çekişiyse söze başladı ihtiyar adam: “Askerliğimi Reisicumhur köşkünde, bahçıvan olarak yaptım. O koca bahçeyi lâyıkıyla büyötmek için emek verdim. Fadimem”i de orada tanıdım, sedef çiçeklerini de.O bahçe sedef çiçekleriyle doludur. Kokusu yürek yakar. Zaman zaman Fadime için topladım sedefleri. Evlendik, çok olmadı boynu ağrıdı. Hekime götürdüm Fadimem”i. Hekim: ” Kireçlenme var boynunda, çok uzun süre uyanmadan yatarsa sertleşir, kötüleşir. Her gece uykusunu bölüp kalksın, gezinsin.” Yaşlı adam sözlerine devam etti: “Pek dinlemedi bizim hatun, lafım geçmedi. O günlerde tesadüf sedef çiçekleri kurudu. Ben de ona, ”Sularsan geçer ! ” dedim. Adak diletтім, her gece onu uyandırdım ve seyrettim Fadimem”i O sevdiğim kadını, yavrusu bildiği çiçekleri sularken seyrettim, o görmeden. Her gece o çiçek ben oldum sanki. Ona sırf bu çiçekler yüzünden tapabilirim.” Durdu yaşlı adam, soluklandı biraz. Mahkeme salonu da susmuştu. Bir yaşlı gönülden, bir bahçıvandan duyulması beklenmedik aşk sözlerine kulak kesilmişti yargı, savcı , mübaşir... Yaşlı adam soluklanıp devam etti: “Her gece çiçekleri sulayıp yattıktan sonra, kalktı. Sedef çiçeğinin saksındaki suyu boşalttım. Sedef çiçeği, gece sulanmayı sevmez Hakim Bey. O gece; eh yaşlılık işte... Ben de uyanamadım, uyandıramadım. Çiçek susuz dayanırdı da kadınının ağırları azardı. Kendimi suçladım. O suçlayınca da sesimi çıkartamadım...”

İKİ ARKADAŞ

Çok samimi iki arkadaş vardı. Biri çok kurnaz ve atılgan; diğeri ise çok saf, dürüst ve sessizdi. Bir gün kurnaz olan, saf olanın yanına gidip işlerinin bozulduğunu söyleyerek ondan para istedi. Saf kahramanımızın kalbi de saf ve temiz olduğundan kırmadı can dostunu, verdi elinde avucunda ne varsa... Kurnaz arkadaş bu parayla işlerini düzeltti. Bir süre geçmişti ki aradan kurnaz olan, saf arkadaşından; arkadaşının evlenmek üzere olduğu nişanlısını istedi. Kızı çok beğendiğini ve onsuz yaşayamayacağını söyleyerek... Saf olan, nişanlısıyla konuştuğundan sonra, onu da verdi çok sevdiği dostuna. Gün oldu saf olanın işleri bozuldu. "Arkadaşım beni ortada bırakmaz" diye düşünüp kendisine bir iş vermesini istedi kurnaz arkadaşından... Kurnaz olan; arkadaşına, yanında bir iş bile vermedi. Saf olan, kendisini ortada bıraksa da kızamada can dostuna... Bir gün parkta saf olanın yanına hasta ve yaşlı bir adam yaklaşmış fakir olduğunu, ilaçlarını bile alamadığını söyledi. Bizimki yaşlı adamcağıza acıyıp, ilaçlarını aldı. Sonra tutup karnını doyurdu... Evini öğrenip ara ara yemekler götürdü. Bir zaman sonra yaşlı adamın öldüğünü duydu. Çok üzüldü... Yaşlı adamın aslında çok zengin olduğunu ve bütün mirasını kendisine bıraktığını öğrenince de çok şaşırıldı. Saf kahramanımız artık zengindi... Biraz da sevdiği dostuna olan kırgınlığıyla, bir ev aldı kurnaz dostunun evinin karşısında. Bir gün saf olanın evinin kapısını dilenci bir kadın çaldı. Yaşlı kadın; çok aç olduğunu söyleyerek yiyecek alabilecek kadar para yahut birkaç parça yiyecek istedi. Saf kahramanımız o kadar iyi kalpliydi ki; kadını içeri davet etti... Karnını güzelce doyurması için. Kadının kimi kimsesi olmadığını öğrenince de, kadına evinde bir oda verdi. İyiliğin altında kalmadı kadıncağız da, kendince evin işlerini görmeye koyuldu. Aradan bir süre geçince, kadın ve saf kahramanımız neredeyse anne oğul gibi oldular. Kadın, artık evlenip bir yuva kurmasını tembihlemeye başladı bizimkine... Bizimki ilk aşkıdan aldığı yarayla aklında böyle bir düşünce olmadığını söyledi de çok direnemedi. Gel zaman git zaman yaşlı kadın bizimkine; kendisine uygun bir kısmet bulduğundan bahsedip tanışmalarını çok arzuladığını söyledi. Bizimki çok sevdiği yaşlı kadını kıramadı ve kabul etti kızıla görüşmeyi. Bu tanışma sonucunda büyük bir aşk doğdu... İşin sonu evliliğe kadar gitti. Düştüğü zorluklardan sonra kendisi için her şey iyi gitmeye başlayan saf kahramanımız, kırgın olduğu halde kurnaz dostunu da düğününe çağırdı. Düğün devam ederken saf kahramanımız içindekileri daha fazla tutamayarak eline mikrofonu aldı. Ve başladı yıllardır içine attıklarını birer birer anlatmaya... Candan sevdiği arkadaşına elindeki tüm birikimi verdiğini, sonra sevdiği kadından arkadaşının mutluluğu için vazgeçtiğini... İşleri bozulup dara düştüğünde bu dostunun ona fabrikasında bir iş bile vermediğini... Tüm bunlara rağmen arkadaşını için hala sahip olduğu her şeyi verebileceğini anlattı. Salondaki herkes bu konuşma üzerine duygulandı. İçten içe merak ettiler; bu kadar vefasız olan kişinin kim olduğunu... Kurnaz olan dayanamadı ve aldı eline mikrofonu başladı anlatmaya: - Bu hikâyedeki vefasız dost benim. Lakin hikâyeyi bir de benden dinleyiniz... İşlerim bozulduğunda dostuma gittim ve borç istedim. Sağ olsun elinde avucunda ne varsa fazlasıyla verdi ben de bu parayla işlerimi düzelttim. Evlenmeye hazırlanıyordu ki ondan nişanlısını istedim. Çünkü nişanlısı onu parası için istiyordu arkadaşına layık bir eş değildi. Arkadaşım bana nişanlısını da verdi. Sonra arkadaşının işleri bozuldu, fabrikama gelecek benden iş istedi... Can yoldaşım saydığım arkadaşımın emrimde çalışmasına gönlüm razı olmadı. Bu fabrikada senin de hakkın var desem gururundan kabul etmeyeceğini biliyordum. Zor zamanında arkadaşımı ortada bırakmaya da gönlüm razı olmadı. Parkta yanına gelen yaşlı adam benim babamdı. Babam çok hastaydı. Babamı onun yanına gönderdim ki; babam vefat edince fabrikadan payını vermeye sebebim olsun. Sonra gördüm ki; kendine bakmaz oldu. Kapısına gelen dilenci benim annemdi. Annemi yanına gönderdim ki; dostuma iyi baksın. Ve son olarak söyleyebilirim ki; bu gün benim en mutlu günüm. Zira can

KANSERLE SAVAŞ HAFTASI

(1-7 Nisan)

Kanser bir hücre hastalığıdır. Hücre, canlıların yapı taşıdır. Yapıları ve işlevleri birbirine benzeyen hücreler bir araya gelerek dokuları, dokular birleşerek organları ve sistemleri oluştururlar.

Hücrenin ana özelliği bölünüp çoğalmasındır. Bölünüp çoğalan hücreler vücuttan atılır. Kanser, hücrenin olağandışı bölünüp çoğalmasındır. Kanserli hastalarda hücre, canlının zararına çoğalır. Organların işlevlerini yapmalarını engeller.

Halk sağlığı yönünden kanserin önemi; hastalığın öldürücü olması ve sık görülmesidir. Bu açıdan bakıldığında kanser hastalığı dünyanın en önemli sağlık sorunudur.

Kanserle savaşılabilmek, zararlarını azaltabilmek için halka hastalığın önemini ve kanserle savaş yollarını anlatmak gerekir.

Tıp biliminin gelişmesi, insanların eskiye göre daha bilinçli yardım istemeleri, pek çok insanı kanserden kurtarıyor. Gün geçtikçe, kanserden kurtulanların oranı daha da artacaktır.

Kanser konusunda hastaya yardımcı olmak, hastalıkla ilgili araştırmaları desteklemek, doktorların eğitimine yardımcı olmak için 1947 yılında Ankara'da Kanser Araştırma ve Savaş Kurumu adı ile bir dernek kuruldu. Dernek kuruluşundan bu yana yurttaşları kanserin erken tanımı ve iyileştirme konularında uyarıyor. Kanser hakkında bilgili olmamız için çalışmalar yapıyor. Bu kuruluş 1952 yılından beri Türk Kanser Haberleri adlı bir dergi çıkarmakta, isteyenlere dergiyi parasız göndermektedir.

1956 yılında Kanser Araştırma ve Savaş Kurumu'nun önerisi ile Nisan ayının ilk haftası ülkemizde Kanser Savaş Haftası olarak kabul edildi. Türk Kanser Araştırma ve Savaş Kurumu'nun çabaları ile yurdumuzda ilk kanser hastanesi, 1956 yılında Ankara'da açıldı.

Kanser hastalığının gerçek nedeni tam olarak bilinmiyor. Ancak çok alkol ve sigara içenlerde, boya işlerinde çalışanlarda, kimyasal maddelerle uğraşanlarda, güneş ve röntgen ışınları altında uzun süre kalanlarda hastalık daha çok görülmektedir.

Bir hastalıktan korunmak için o hastalığın nedenlerinin bilinmesi önemlidir. Bugün kanserin nedeni tam olarak bilinmemektedir. Kansere karşı alınacak önlemlerde, yapılacak savaşta temel ilke; kanser etkenlerinden kaçınmak ve hastalığın erken tanımıdır.

Kanser konusunda sık sık uluslararası konferanslar, seminerler, kongreler düzenlenir. Bu toplantılarda kanserin nedenleri, kanserden korunma yöntemleri, hastalığın erken tanımı ve iyileştirme yolları tartışılır. Yeni bulgular, yeni ilaçlar tanıtılır. Ülkemizde de son yıllarda bu tür çalışmalara ağırlık verilmiştir. Doktorlarımızın kanser konusundaki araştırmaları, uluslararası toplantılarda ilgiyle izlenmektedir.

Tıp biliminin gelişmesi, insanların eskiye göre daha bilinçli yardım istemeleri, pek çok insanı kanserden kurtarıyor. Gün geçtikçe kanserden kurtulanların oranı daha da artacaktır.

Kanser hemen her organda görülmektedir. Ancak bazı organlarda daha çok dikkati çekmektedir.

Akciğer Kanseri: *Ölüm oranı en fazla olan kanserdir. Sigara içenlerde daha sık görülür.*

Sindirim Sistemi Kanseri: *Mide ve Kalın bağırsak kanseri önemli organ kanserleridir.*

Meme Kanseri: *Elle tanımı yapılabildiğinden tedavi ve iyileşme oranı en çok olan kanser türüdür.*

Kanser Savaş Haftası boyunca sergiler açılır. Hastalığın halka tanıtılmasına çalışılır. Gazetelerde, dergilerde, radyo ve televizyonda hastalıktan korunma yolları anlatılır. Yapılan araştırmalar yeni buluşlar, yeni ilaçlar açıklanır. Halk bu konuda aydınlatılır. Bu hafta öğrendiklerimizi yaşamımız süresince unutmamalıyız. Bu konuda çevremizdeki insanları uyaralım. Kanserle ilgili en küçük kuşkuya düşüldüğünde hemen doktora başvurmak gerektiğini anlatalım. Unutmamalıyız; kanserin erken belirlenmesi, iyileşmesini çok kolaylaştırır.

KANSERİN ÖN BELİRTİLERİ

- * **Vücudun herhangi bir yerinde nedeni bilinmeyen şişkinlikler, sertlikler,**
- * **İyileşmeyen yaralar,**
- * **Vücudun çeşitli yerlerindeki benlerde ve siğillerde, renk ve büyüklük değişimleri,**
- * **Durdurulamayan kanamalar,**
- * **Ses kısıklığı,**
- * **Geçmeyen öksürük**
- * **Nedeni anlaşılamayan ateş ve zayıflama,**
- * **Büyük aptes alışkanlıklarındaki değişiklikler**

GÜZELE
BAKMAK
SEVAPSA,
BANA
BAKMAK
GARANTİ
CENNET
DEMEKTİR:)

ZEYTİNYAĞI
ZEYTİNDEN
YAPILIYORSA...

BEBE YAĞI???

AMAN ALLAHIM
VAHŞET....

**Korona dedi ki;
Boşuna maske
takmayın,
hepunuzi
taniyirim...**

**Korona virüsüne
karşı günde 3 diş
sarımsak yiyin.**

**Hiç bir faydası olmaz
ama, en azından**

[@firkanva.gaytk](#)

**herkesle güvenli
bir mesafede
olursunuz.**

KAĞIT KATLAMA SANATI ORİGAMİ

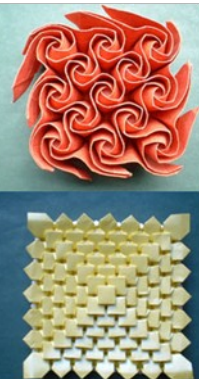
ORİGAMİ NEDİR?

Origami, (折り紙 origami) Japonca "ori" (katlamak) ve "gami" (kâğıt) sözcüklerinin birleşiminden meydana gelmiş olup kâğıt katlama sanatına aittir. Genellikle kare kâğıt parçalarını kesmeden ve yapıştırıcı kullanmadan, sadece katlayarak, çeşitli canlı ve cansız figürler oluşturarak yapılır. Birlikte, dikdörtgen kâğıtlardan, hatta kâğıt paralardan yapılan modeller de oldukça fazladır. Kesme işleminin de kullanıldığı türe Kirigami Katlama(Orig.) klasik Katlama(Orig.) ve parçalı Katlama(Orig.) olmak üzere iki çeşittir. Klasik Katlama(Orig.) genellikle tek parça kâğıttan yapılır. Fazla olmasa da iki veya üç parçanın kullanıldığı klasik Katlama(Orig.)yle çeşitli hayvan veya eşya figürleri yapılır. Modüler Katlama(Orig.) olarak adlandırılan parçalı Katlama(Orig.) birbirinin benzeri parçaların birleştirilmesiyle oluşturulur ve hayvan veya eşya gibi somut figürlerden çok, üç boyutlu geometrik figürler yapılmasında kullanılır. Parça sayısında bir sınır olmayan parçalı Katlama(Orig.) tak-çıkart oyuncaklarına benzer ve aynı parçalar kullanılarak birçok değişik figür üretilebilir. Katlama(Orig.)de genel olarak kare şeklinde kâğıt kullanılsa da kâğıdın şekline bir sınırlama yoktur. Günümüzde Katlama(Orig.)nin birçok değişik türleri ortaya çıkmıştır. Mimari Katlama(Orig.), pop-up Katlama(Orig.), kirigami (kâğıt kesme sanatı) bunlara örnek verilebilir. Modern Katlama(Orig.) olarak da adlandırılan bu tür Katlama(Orig.) türlerinde yapıştırma ve kesme işlemi bırakılmıştır. Katlama(Orig.)'yi kirigamiden ayıran özelliği kirigaminin simetrik Katlama(Orig.)nin ise şekil yapma biçimlendirme sanatı olmasıdır.

ORİGAMİNİN TARİHİ

Origaminin başlangıcıyla ilgili kesin bilgiler olmasa da ilk defa kâğıdı icad eden Çinliler tarafından yapıldığı daha sonra Budist rahipler tarafından Japonya'ya getirildiği düşünülmektedir. Gerçek gelişimini Japonya'da gösteren origami ismini bile Japoncadan almıştır. Japonya'da daha çok kâğıt kesme sanatının nedeni Japonların kâğıda verdikleri önemden kaynaklanmaktadır. "Kami" yazılış olarak farklı olsada Tanrı kelimesiyle sesteştir. Kâğıt kesme sanatının yapı malzemesi kâğıda saygı Japon geleneklerindedir. Origamiyi anlatmaya origaminin temel maddesi olan kâğıttan başlamak gerekir. Kâğıt Çinliler tarafından M.Ö.250'de icad edildi. Bu büyük icat insanlık tarihinde yazının icadından sonra en önemli olaydır. Kâğıt ilk üretilmeye başlandı ve devirlerde çok pahalı ve az bulunan bir materyal olduğu için Origami daha çok zenginlerin uğraştığı bir sanatı ve daha çok dini törenlerde kullanıldı. Zamanla kâğıt üretme tekniklerinin gelişmesiyle kâğıt üretiminin maliyeti azalmış ve origami daha geniş kesimlere ulaşma imkanı bulmuştur.

ORİGAMİ ÖRNEKLERİ

OTİZM BELİRTİLERİ.

- Göz teması ya yoktur yada kısıtlıdır.
- Adı ile seslenince tepki vermezler
- Aşırı hareketli veya hareketsiz olabilirler.
- Çevreleri ile ilgilenmezler
- Sarılma ve öpme gibi fiziksel temastan hoşlanmazlar.
- Konuşmada gecikme vardır.
- İnsanlarla iletişim yerine cansız varlıklarla ilgilenirler.
- Topluluk içinde yaşlıtları ile diyalog kurmazlar, oyunlara katılmazlar, kendilerini izole ederler.
- Konuşmayı öğrenseler bile hep aynı kelimeyi tekrar ederler.
- Konuşmayı iletişim aracı olarak kullanmazlar
- Uygun olmayan cümleler kurar kalıp gibi konuşurlar.
- Konuşma şekilleri ve ses tonları tekdüzedir.
- İlgisiz şekilde her şeye gülebilir ve kıkırdayabilirler.
- Bir cismin bir parçasına takıntı yapabilirler. (örneğin sürekli arabanın tekerleği ile oynamak)
- Bazı objelere aşırı bağlanabilirler.
- Düzen takıntıları vardır. Rutinleri bozulduğunda hırçınlaşabilirler.
- Tekrarlayan bir hareketi örneğin el çırpma, zıplama, kendi etrafında dönme, sürekli öne arkaya sallanma, kanat çırpma gibi yaparlar.
- Normal çocuklar gibi hayal kurarak oyun oynamazlar, arabaları dizer sürekli tekerini çevirirler.
- Sürekli aynı oyunları oynarlar.
- Bazıları çok inatçı ve hırçın olabilir.
- Sosyal ortama girdiklerinde aşırı korkup tepki verebilirler.
- Sıklıkla yemek yeme bozukluğu gösterirler.
- Kendilerine ve etrafındaki eşyalara zarar verebilirler.
- Tehlikeye karşı duyarsızdırlar.
- Acıya karşı duyarsızdırlar.
- Yapılan espriyi veya imayı anlamazlar.
- Normal öğrenme metotlarına duyarsızdırlar

ÖZGÜVEN GELİŞTİRME TAKTİKLERİ

Önemli bir savaş sırasında Japon bir komutan askerlerinin sayısının düşmanlarınkine kıyasla çok daha az olmasına rağmen saldırıya geçmeye karar verir. Ordusunun kazanacağına olan güveni tamdır. Ancak, askerleri zafer konusunda oldukça kaygılıdır. Savaş alanına doğru ilerlerken, yol kenarındaki bir tapınakta durup hep birlikte dua ederler. Daha sonra komutan cebinden bozuk para çıkararak “Şimdi yazı-tura atacağız. Eğer tura gelirse, biz kazanacağız, ama eğer yazı gelirse kaybedeceğiz, kaderimiz böylece ortaya çıkacak” der.

Bozuk parayı havaya atar ve herkes sabırsızca paranın yere düşmesini bekler. Tura gelmiştir. Askerler çok sevinirler; kendilerine olan güvenlerini toplamışlardır. Bu coşkuyla düşmana saldırır ve savaşı kazanırlar. Bir süre sonra yüzbaşı komutanının yanına gelerek onun kehanetini takdir edercesine, “Kimse kaderi değiştiremez” der. Bunun üzerine “Haklısın” der komutan, iki tarafı da –tura- olan parayı göstererek...!! Hepimiz hikayede yazdığı gibi zor durumlarla karşı karşıya kalmışızdır.Çoğu zaman karar vermek ve harekete geçmek için bazı yönlendirilmelere ihtiyaç duymuş ve sanki içimizde bizi biz yapan ve harekete geçmemize yardımcı olacak o gücü hissetmekte zorlanmışızdır.

Şu bir gerçek ki hayatta elde ettiğimiz başarıların hiçbiri tesadüfler sonucu kazanılmamıştır.Yani burada önemli olan nokta bizim başarılı olmak ve kazanmak için kadercilik oyunu oynamayıp bu kaderi oluşturabilmemiz için bir ön hazırlık yapmamız, çabalamamız, başarıma içgüdüleriyle harekete geçmemizdir.Bazen, sanki bir şeyler sesimizi keser; beğenilmemek korkusu, dışlanma kaygısı, süregelen düzene boyun eğmişlik ya da yoğun bir yetersizlik hissi, vs. gibi olumsuz öngörüler duygu ve düşüncelerimizi pek az açmamıza ya da hiç açmamamıza neden olur.

Bütün bunların yanı sıra kendi olumsuz varsayımlarımızla beslediğimiz “yıkıcı” düşünce yapılarımızı yenmek için bazı “onarıcı” teknikler de var:

Güçlü yönlerimizi belirlemek ve onların üstünde daha çok durmak:

Denediğimiz her yeni şey için kendinize şans tanımalıyız. Önemli olan elde edilen sonuç değil, bu yolda harcanan çabalardır. Bu yüzden kendimizi takdir etmeyi bilmeliyiz.

Risk almak:

Her yeni deneyime yeni bir öğrenme fırsatı olarak bakabilmek. Asıl olan kazanmak yahut kaybetmek değil! Ancak bu şekilde yeni fırsatlarla karşılaşabiliriz ve kendimizi olduğumuz gibi kabul edebiliriz. Aksi takdirde, her fırsat açılmamış bir kutu olarak içimizde kalacak; dolayısıyla doğrudan başarısızlıkla sonuçlanıp, kişisel gelişimimizi engelleyecektir.

İç konuşma yapmak:

İç konuşma yaparak olumsuz varsayımlarımızla başa çıkabiliriz. Kendimize haksızlık ettiğimiz bu durumlarda, "dur bakalım, o kadar da değil" diyerek daha olumlu varsayımlar üretmeliyiz. Örneğin, herhangi bir şeyin mükemmel olmasını beklediğimiz bir durumda, her şeyi mükemmel yapamayacağımızı, önemli olanın elimizden geldiği kadarını en iyi şekilde yapmaya çalışmak olduğunu kendimize hatırlamak harika bir fikirdir.

Kişisel değerlendirme yapmak:

Kendimizi her şeyden ve herkesten bağımsız olarak değerlendirebilmek... İçsel olarak kendimiz kendi davranışımız hakkında ne düşünüyoruz? Bu tarz bir bakış açısı içsel olarak daha güçlü hissetmemizi sağlayacak ve kişisel gücümüzü başkalarının ellerine teslim etmemizi engelleyecektir.

Kendini sevmek:

İnsanlar kendilerini sevdiklerinde hem duygusal hem de fiziksel olarak kendilerini güvende hissederler ve kendileriyle barışık yaşarlar.

Sonuç olarak;

Özgüven için başınızı kaldırıp biraz dik durmanız ve geleceğe güvenle pozitif bir şekilde bakmanız hayatınıza yeni bir ufuk kazandıracaktır.

Nisan'da Adana'da

Yıllardır ulusal ve uluslararası düzeyde yüksek katılımı ile gerçekleştirilen Portakal Çiçeği Karnavali bu yılda Koronavirüs Pandemisi nedeniyle çevrimiçi olarak sınırlı katılımı ile gerçekleştiriliyor.

Nisan ayının en güzel olduğu şehirlerden biridir, Adana...

Tüm sokakları mis gibi portakal çiçeği kokar...

Büyüldür portakal çiçeği kokusu...

Ruhunuz yıkanır,

Gençleşirsiniz,

Arınırsınız...

Mesela, en küskün olduğu eski dostu affettirebilir insana ve tehlikelidir de biraz; insanı, yolda gördüğü ilk kişiye aşık edebilir.

En güzel mevsimdir, Adana'da Nisan... **Portakal Çiçeği** mevsimi... Müthiş güzel bir iklime dönüşür. Ne soğuk, ne de sıcak... Hava, adeta "limonata" gibi olur.

Kısa kollularınızı giyip çıkarsınız sokağa. Adana'nın sıcak, samimi insanlarıyla aynı sokaklarda yürürken, rüzgarın ara ara taşıyıp getirdiği o muhteşem portakal çiçeği kokusu, günün 24 saati bırakmaz peşinizi. Baygın bırakır insanı...

Türkiye'nin ya da dünyanın neresinde yaşarlarsa yaşasınlar, portakal çiçeği mevsiminde mutlaka Adana'ya gelir Adanalılar. Yılda sadece bir kez, en fazla 2 hafta sürecek bu coşkuyu kaçırmamak için...

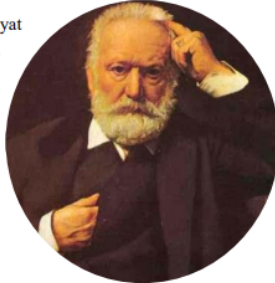
Portakal çiçeği mevsimi, iklim durumuna göre birkaç gün fark etmekle birlikte, genellikle 5-20 Nisan tarihleri arasındadır.

Önümüzdeki Nisan için şimdiden ajandanıza not alın lütfen. Özellikle de, portakal çiçeklerinin en yoğun olduğu Nisan ayında, bu unutulmaz deneyimi yaşayabilmek biz Adanalılar için büyük bir şanstır.

Bazı insanlar sürekli bir beğenilme, onaylanma telaşı içindedir. Beğenilmediğini düşünüp hep bir eksiklik duygusuyla yaşar. İşte **Cahit Sıtkı Tarancı** da -tıpkı Ahmet Haşım ve Reşat Nuri gibi- çirkin olduğunu düşünerek içine kapanmış yazarlarımızdandı. Şiirlerinin yalnızlık, karamsarlık ve ölüm kokması bundandı. Oysa çirkin bir adam değildi Tarancı. Her daim bakımlı ve şıktı. Ah be Tarancı! “Yaş otuz beş yolun yarısı eder, Dante gibi ortasındayız ömrün” diye yazan biri ne kadar çirkin olabilir ya da çirkin olsa ne yazar!

Beğenilme takıntısı yalnızca bazı yerli yazarlarımıza özgü bir hissiyat değildi. “Sefiller” ve “Notre Dame’ın Kamburu” gibi başyapıtların efsane yazarı **Victor Hugo**’nun da böyle bir takıntısı vardı. Yaşlanma etkilerini yavaşlatmak, vücudunu diri tutmak için her sabah buzlu suyla yıkanır, sesi güzel çıksın diye çiğ yumurta içerdi. Kötü görünmekten korkan yazar; her zaman şık giyinir, her gün ama her gün berbere gidip saçını düzelttirir, dakikalarca aynada kendini izlerdi. Tüm bunları yaptığından mıdır bilinmez ama Hugo 83 yaşına kadar yaşadı.

Yaşadığı dönemde oldukça bilinmesine ve sevilmesine karşın sonraki nesillerin çok tanımadığı bir yazardır **Hüseyin Rahmi Gürpınar**. Yaşamının son 31 yılını Heybeliada'nın tepesinde manzaraya nazır bir köşkte geçiren Gürpınar, temizlik hastasıydı. Mikrop kaparım korkusuyla eldivenleri olmadan sokağa çıkmaz, dört mevsim eldivenle dolaşır. Yazarın ilginç yönü sadece bununla da sınırlı değildi. Örgü örmeyi çok seven Gürpınar, Avrupa'dan model bile getirtirdi. Kendi ördüğü takkeleri giyer, yazmaktan sıkıldığı zaman mutfağa inip erik reçeli ve dondurma yapardı.

İstedik, gerçekten çok istedik. Neyi mi? Elbette Ulysses'i okuyup bitirebilmeyi... Takıntılı bir adam olduğu Ulysses'ten belliydi zaten **James Joyce**'un. Bir adam 800 küsur sayfa boyunca tek bir günü anlatır mı? Evet, takıntılı bir adamdı James Joyce; mutlaka yatağında, yüzüstü, büyük mavi kalemiyle, beyaz giysiler içinde yazardı. Yazmak bir ritüeldi sanki onun için. Bunların biri eksik olsa olmazdı. İçinde hiç kelime tekrarı ve isim tamlaması olmayan 500 kelimelik tek bir cümle yazmayı başarabilmiş; bu, nevi şahsına münhasır yazara şapka çıkarıyor: "Sen çekmişsin, bize çektiyme" diyoruz.

Başucunda bir mum olmadan asla yazamayan yazar. İlginç bir diğer huyu ise yazarken başına yün bir atkı takıp ayaklarını suya sokmasıymış. Kendine bir günlük yazma kotası belirleyen yazar asla bu kotayı doldurmadan masanın başından kalkmamış. Kahve tiryakiliği herkes tarafından bilinen **Balzac**'ın günde 40 fincan kahve tükettiği söyleniyor. Öyle ki Balzac ne yazık ki kahve zehirlenmesi sebebiyle yaşamını yitirmiş.

Şeker Portakalı - Jose Mauro de Vasconcelos Şeker Portakalı, Jose Mauro de Vasconcelos'u ülkesinin en ünlü yazarlarından biri yaptı. Bu romanını on iki günde yazdığını açıklayan yazar, 'Ama onu yirmi yıldan fazla taşıdım yüreğimde', der. Bu kitabın baş kahramanı küçük Zézé'nin serüvenleri, o büyüdükçe, Güneşi Uyandırılım ve Delifişek adlı romanlarla devam ediyor.

Brezilyalı ünlü yazar Jose Mauro de Vasconcelos, 1920 de Rio de Janeiro yakınlarında, Bangu da doğdu. Çok yoksul olan ailesi, onu Natal kasabasındaki amcasının yanına yolladı. Orada dokuz yaşındayken Potengi Irmağında yüzmeyi öğrendi ve hep günün birinde yüzmeye şampiyonu olmanın hayalini kurdu. Liseyi Natal de bitirdikten sonra iki yıl tıp öğrenimi gördü. Öğrenimini yarıda bırakıp yeni hayaller peşinde Rio de Janeiro ya döndü. İlk işi, hafif siklet boks antrenörlüğü oldu. Yaşamı boyunca çeşitli işlerde çalıştı, bu onun yazarlığına büyük katkılar sağladı. İlk kitabı "Yaban Muzu" 1940 ta yayımlandı. 1945 te yayımlanan "Beyaz Toprak" adlı romanı çok beğenildi. Daha sonra "Evden Uzakta" (1949), "Sular Çekilince" (1931), "Kırmızı Arara" (1953) ve "Ateş Çizgisi" (1955) romanlarını yazdı. "Kayığım Rosinha" (1961) ile ününün doruğuna çıktı. En ünlü kitabı "Şeker Portakalı" (1968) on iki günde yazılmıştı. "Ama onu yirmi yıldan fazla yüreğimde taşıdım," der yazar. Bu kitaptaki küçük Zeze nin serüvenleri "Güneşi Uyandırılım" (1974) ve "Delifişek" (1963) adlı romanlarında sürer. Bu ünlü yazar 1988 de öldü.

José Mauro De Vasconcelos'un 1968 tarihli romanı, yoksul bir ailenin beş yaşındaki üyesi olan Zezé'nin çocukluğunu konu ediniyor. İlk acıyı, hayal kırıklığını, hayatı öğrenmeye başlayan küçük Zezé'nin her geçen gün yeni keşiflerde bulunduğu dünyası bir çocuk gözünden okuyucuya aktarılıyor. José Mauro De Vasconcelos'un on iki günde yazdığı **Şeker Portakalı** kitabı, yazarın zorlu geçen ilk yıllarını çarpıcı ve sürükleyici bir dille okuyucuya sunuyor. Yazar kısa sürede yazdığı kitapla ilgili, onun yirmi yıldan fazla süredir yüreğinde taşıdığı bir hikaye olduğu açıklamasını yapıyor. Yazarın çocukluk döneminden izler taşıyan roman on altı dilde yayımlanmanın yanı sıra en çok satanlar listesinde de kendine yer buluyor.

Şeker Portakalı romanı ile başlayan Zezé'nin yaşam öyküsü, yazarın **Güneşi Uyandırılım** (1974) ve **Delifişek** (1963) eserleriyle devam ediyor. Orijinal dili Portekizce olan Şeker Portakalı, Türkiye'de en çok okunan kitaplar arasında bir klasik olarak kendine yer buluyor. Can Çocuk yayınları tarafından Aydın Emeç'in çevirisiyle yayımlanan José Mauro De Vasconcelos'un Şeker Portakalı kitabı yalnızca çocukların değil, yetişkinlerin de başucu eserleri arasında gösterilen bir klasiğe dönüşüyor.

Zorlu bir çocukluk dönemi geçiren Vasconcelos'un **Şeker Portakalı** isimli eseri "Günün birinde acıyı keşfeden küçük bir çocuğun öyküsü" sözleriyle başlıyor. Başkahraman Zezé meraklı, yaramaz ve son derece zeki bir çocuk olarak tanınıyor. Zezé, okumayı kendi kendine öğrendiği ve haylazlıklarıyla çevresindekilerin canını sıktığı için şeytanın vaftiz oğlu olduğunu düşünüyor. İçindeki keşfetme ve öğrenme aşkı çoğu zaman başına dert açsa da Zezé'nin tek amacı, yalnızlığını ve hayallerini paylaşabilmek oluyor. Zezé çıkış yolunu kendine hayali arkadaşlar

yaratmakta buluyor. Artık yalnız kalmıyor, yeni taşındıkları evin bahçesinde bulunan şeker portakalı fidanı Zezé'nin en büyük sırdaşı oluyor. İlk karşılaşmaları tatsız olsa da kahraman kendine başka bir arkadaş daha ediniyor. Portekizli karakteri Zezé'nin babası olarak gördüğü bir dost olarak kitapta önemli bir yer tutuyor. İlerleyen dostlukları Zezé'nin hayatında da bazı değişiklikleri beraberinde getiriyor.

Şeker Portakalı kitabı hüznü kurgusu ve dokunaklı anlatımı ile unutulmaz kitaplar arasında kendine yer buluyor. Şeker Portakalı kitabının devamı niteliğinde olan **Güneşi Uyandırırım** ve **Delifışek** kitaplarında da Zezé'nin macerası devam ediyor. Zezé büyüse de hüznüleri, heyecanları ve sevgi dolu kalbi değişmiyor. Zengin bir aileye evlatlık veriliyor, ilk kez aşık oluyor, kendine yeni sırdaşlar ediniyor. Yaşam mücadelesi verdiği öyküler boyunca Zezé büyüyor. Acıları ve hüznüleri de onunla birlikte büyümeye devam ediyor.

26 Şubat 1920'de Rio De Janeiro yakınlarında bulunan Bangu'da yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen José Mauro De Vasconcelos, okumayı kendi kendine öğreniyor. Farklı alanlarda eğitim almak isteyen yazar, çocukluğunun geçtiği Natal'da iki yıl tıp eğitimi alıyor. Çeşitli işlerde çalışan yazar balıkçılık, garsonluk ve boks antrenörlüğü yapıyor. Hayatını bir süre Kızılderililer arasında sürdüren Vasconcelos'un ilk romanı **Yaban Muzu** 1942 yılında yayımlanıyor. 1945'te yayımlanan **Beyaz Toprak** kitabı oldukça ilgi görüyor. Yazarın diğer eserleri **Evden Uzakta** (1949), **Kırmızı Papağan** (1953), **Ateş Çizgisi** (1955) ve **Kayığım Rosinha** (1961) oluyor. Kayığım Rosinha ile ününü pekiştiren yazarın Kırmızı Papağan isimli eseri ise geçmişten günümüze kadar uzanan Kızılderili sorunlarını tüm gerçekçiliği ile gözler önüne seriyor. Kızılderili ve Portekizli bir ailenin üyesi olan yazar Vasconcelos, yaşamı boyunca yerli haklarını savunuyor. Eserleriyle Türkiye'de olduğu kadar tüm dünyada büyük ilgi gören José Mauro De Vasconcelos 24 Temmuz 1984'te São Paulo'da yaşamını yitiriyor.

ZAMANIMIZI ÇALAN HIRSIZLAR VE HIRSIZLARIN TUTUKLANMASI

hayatımızda ilerlememizde engel taşıyan zaman hırsızları ve bilmediklerimiz.

Acil İşler, Krizler ve Panikler

Yangın Söndürmek zevklidir

Adrenalin Sonrası Çöküntü

Yangını Söndürenler Terfi Eder Anlayışı

Anında Ödüllendirilmek

Acil İşler, Krizler ve Panikler

Acil olayların bizi yönetmesine izin veririz. Biz acil işleri yapar ve önemli işleri gözardı ederiz. İşlerin bitimi için verilen sürenin bizi sıkmasına ve hatta boğmasına izin veririz. Eğer işler sadece acil oldukları için yapılsaydı, sürekli kriz ve stres ortamında yaşardık.

Kriz ve panik doğuran ortamlardan yapılması gereken iki önemli etkinlik vardır. Bunlar;

O an yaşanan sorunla uğraşın, yangını söndürün

Bu krizin bir daha tekrarlanmaması için yapılması gerekenleri listeleyin.

Kısaca krize neden olan problemi çözün.

Acil işlerden ve krizlerden kurtulmanın tek yolu sorunların nedenini bulmak ve bu sorunları çözmekten geçer.

Yangın Söndürmek Zevklidir

Hiç kimse inkar etmesin. Bizler küçük krizleri severiz. Sert ve uzun süreli çalan telefon, büromuza girip çıkan insanlar, hareketliliğin verdiği zevk ve göz açıp kapayıncaya kadar geçen zaman. Bu tür durumlar eğlencelidir ve kendimizi önemli hissetmemizi sağlar.

Yangınları önlemek ise, büromuzun kapısını kapatıp, düşünmek anlamında gelir ve bu sorun çoğumuz için sıkıcıdır. Hatta bu durumu üretimsizlik olarak nitelendirenler bile vardır. Oysa gerçek tam tersidir. Bizler krizlerin yaşanmamasını önleyerek verimliliğimizi artırırız.

Adrenalin Sonrası Çöküntü

Düşünün; şiddetli bir kriz yaşadığınız, dört saat boyunca 6.3 şiddetinde bir kriz geçirdiniz. Adrenaliniz yüksek, kalbiniz müthiş bir hızla çarpıyor ve alnınızdan terler damlıyor, neredeyse düğmelerinizin beden ısınızdan dolayı eriyecek... ve kriz sona eriyor. Şimdi ne yapacaksınız? En güçlü olduğunuz an bitti.

Masanızın başına döndünüz.

Beden, kriz anında kalbin daha hızlı ve güçlü çarpmasını sağlar. Bunun sonucunda daha atik davranırsınız.

Kan basıncınız yükselir ve kan o an için bedeninizin önemsiz kısımlarından, önemli kısımlarına taşınır.

Örneğin; sindirim sistemindeki kan, kriz anında kaslarımıza doğru hareket eder.

Kriz anının bitmesinden sonra beden kendini dengelemeye çalışır. Kan yine tüm organlara yayılır. Böylece enerji düzeyimiz eşdeğer bir düşüş kaydeder. Bunun sonucunda fizyolojik ve psikolojik problemler yaşayabiliriz.

Yorgunluk, stres ve moral bozukluğu çalışmayı engelleyen ve zaman kaybına neden olan öğelerdir.

Yangını Söndürenler Terfi Eder Anlayışı

Her işletme kriz anlarını en iyi şekilde değerlendiren ve sadece yangın söndürerek yükselen uzmanlar vardır. Ancak bu uzmanlar sadece yangın zamanında verimli çalışırlar. Yangın önlemek gibi bir Faaliyet onların mesleki kariyerlerini olumsuz şekilde etkileyebilir. Bu nedenle her zaman yangın çıkmasını isterler. Böyle bir yöneticisi olanlara sabır diliyorum.

Ancak toplum kalite anlayışı ile oluşan sorun önleme faaliyetleri, yangın önleme konusunda uzman yöneticiler ile başarıya ulaşmaktadır.

Rahat, Tanıdık, Kolay İşler

Hepimizin sığındığı hobilerimiz ve rahatlama bölgelerimiz vardır. Hepimiz zaman zaman dinlenmeye ihtiyaç duyarız ve kendimizi hırpalanmış hissettiğimizde rahatlatıcı alanlarımıza çekiliriz. Önemli olan ne yaptığımızın farkında olmamız ve bunu mantıklı bir zamanda yapmamızdır.

Tanıdık ve kolay işleri yapmanın en kötü örneği, terfi eden yöneticinin, terfi etmediği işleri önceden yapmasıdır. Bu onun yakından tanıdığı ve kendisine kolay gelen işlerdir. Ancak böyle davranarak iki işi birden mahvetmektedir. Hem yeni sorumluluklarına zaman ayıramamaktadırlar, hem de yerlerine alınan uzmanı rahatsız etmektedir.

Anında Ödüllendirmek

Çoğumuz anında ödüllendirilme isteğiyle yanıp tutuşuruz. Bu amaçla uzun bir faaliyet listesi hazırlarız. Her yaptığımız faaliyetin yanına çarpı işareti koyarak kendimizi rahatlamış hissederiz. Ancak gerçekte böyle değildir. Çünkü bir anlayış doğrultusunda "Önce kolay işleri yap. Sonra zor işlere geç" anlayışı ile hareket edilir. Bu istenmeyen bir durumdur.

Öncelikleri iyi plânlamanın iki basamağı vardır. Bunlar;

Daha önemli olan işlere daha çok zaman ayırmak

Önemli olmayan işleri daha çabuk halletmek

Önemli Olan İşlere Daha Çok Zaman Ayırmak

"Birden fazla öncelik olması, öncelik yok demektir". Bu özdeyişteki anlam şudur; insanların sadece bir tane özelliği vardır. On tane öncelik olmaz. Eğer iki tane dahi önceliğiniz varsa, önceliğiniz yok demektir.

Yanınızda, yapılması gereken işlerin yazılı olduğu 20 maddelik uzun listeler taşıyabilirsiniz. Ancak bu liste öncelik listesi değildir. Güne, kaldıraç dengesini sağlayacak önemli bir işi önceliğiniz olarak plânlayın. O iş sizin için "günün işi" olsun. Önümüze ne tür aksilikler çıkarsa çıksın o işi bitirin. Unutmayın iki yol var;

Kaç Kurtul

Savaş Kazan

Bu basamakta biz, ikincisini seçiyoruz.

Önemli Olmayan İşleri Daha Çabuk Halletmek

Zihninizin derinliklerinde çıktığınız son tatili düşünün. Tatilden önce büroda nasıl çalışmıştınız?

Eminim ki, listenizdeki işleri ıslık çalarak incelemiştinizdir. Bu işler için bazı arkadaşlarınızı

görevlendirmişsinizdir ve önemsiz işleri de acımadan çöpe atmışsınızdır.

OKULUMUZDAN HABERLER

İSTİKLAL MARŞI'NI OKUMA YARIŞMASI

İstiklal Marşı'nın kabulünün 100. yıl dönümü vesilesiyle 2021 yılı "Mehmet Akif Ersoy yılı" ilan edildi. Anma etkinlikleri kapsamında Türkiye genelinde "İstiklal Marşı'nı Güzel Okuma Yarışması" düzenlendi.

Okulumuzda yapılan seçmelerde 8-A sınıfından Devlet Eylül ARSLAN birinci, 8...sınıfından ..... ikinci, 6-A sınıfından İpek Bucak ise üçüncülük derecesini aldı.

Okul Müdürümüz İbrahim Daşkın, öğrencilerimizi tebrik ederek ödülleri takdim etti.

Öğrencilerimize başarılar diliyor, Türkiye çapında derece yapmalarını temenni ediyoruz

OKULUMUZDA COVID-19 ÖNLEMLERİ

2020'den beri tüm dünyanın ortak sıkıntısı olan corona virüsü,ülke olarak bizleri de zor bir döneme sürükledi. Bu süreçte okulumuz idaresi ve öğretmenler olarak var gücümüzle çalıştık.Eğitim öğretimin aksamadan ilerleyebilmesi için özveriyle çalıştık.Öğrencilerimiz ve velilerimizle el ele vererek başarıya ulaşmaya çalıştık.

Nisan ayının ilk haftası yapılan yazılı sınavlarda öğrencilerimiz,emeklerinin karşılığını güzel notlar alarak göstermiş oldular.

Yüz yüze eğitimin son sürat devam ettiği bu dönemde
MASKE,

MESAFE,

HİJYEN,

kuralına dikkat ederek eğitim-öğretime devam ediyor,uzaktan eğitime geçilmemesi için gerekli hassasiyeti gösteriyoruz.

Öğrenciler, derse girişlerde mesafe kuralına uygun şekilde sıralanıyor ve giriş çıkışlarda riski en aza indirmeye çalışıyoruz

Okul girişlerinde ve katlardaki dezenfektanlar her an öğrencilerin kullanımına hazır.

Sınıflarda her sırada bir öğrenci oturacak şekilde planlama yapıldı. Kalabalık sınıflardan öğrenci kaldırılarak seyreltme yapıldı.

